

פילוסוף, נמנה בתוך סאבו, 2011

איובל IV, 2011

לוע הארץ, 2011

מלאך קופצני, 2010

תערוכה ממדו שפי

מאחורי הקליפה

דיוקן שברירי של מרטין בובר ומלאך ללא הילת אור. יונתן הירשפלד מדגיש ברישומי דיוקא את מה שאינו אמור להיות מודגש

איה" (2008) אפשר לחשוב על העבודה של הירשפלד כהקשר להגיי שלונגיא, אחי האמנים שנרמה כי הגיע חומן לשוב ולעיון בעבודתם מחוץ. שלונגיא, שמת ב-1980, יצר קולאז'ים עם דיומי ציורים רגנסניות ובאוקיות כשהן מרחפות במשחקים שפי עמם רבות הבריקו בנימוך לאבק שעדיק אמר נעזעז למקום אור.

דיוקן מרטין בובר" (2011) הוא הנביא דה הפתיחה בתערוכה. כבר עשוד שנים שדיוקנאות של דמויות צבירות אינן שכיחות למעט בהקשרים מוליטיים (למשל תערוכה "איוס" שעסקה באביבוי לייב רמן) ורק באופן אירוני כלי לגנת הגמוניה. הלל דמותו של בובר, פילוסוף שעסק בנושאים רבים ובהם דת וסוציולוגיה, צויי נלהב ותופך כמדינה האחרונה. הוא הבנת הקרקע לריון תרבותי של מבקש הירשפלד שבודדותו ייערוא.

זהו ריון מופנם שירשפלד מדגיש את שברירתו כשהוא מראה אתו כאילו על דף שנתלש. באמנות צוירי בעבר פילוסופים כביכורים, כרמויות מופנם, מגדוליים של מוסר. קשה לקרוא כך את בובר של הירשפלד כשי חולשת הרמת, הענינים הספק דואתיססק עיוותה, היא הסקו ומרתי שנראה כשריד או מופע של נחשבה לחשוב מגוון בתחומים שונים נחשבה להילת אור, שאת אפיוס המאה הקודמת, מדת לחתש של אמנות גותל עוסיס מבכב והתקשקות, כבנית מותאם. כחן תרבות שמוכח, הוא מדמו על האופק רחוק שרשום את גוף חיי הורח של הירשפלד לאחד הורח מטרקנים ופחות צפויים הנעשים את כחם.

יונתן הירשפלד - "הסוגיה בחיים האחרים" ארצות: נח ויוסון. גלריה RawArt, סביל חמור: 3. נח אביב. שעות פתיחה: שליש.

צידת מיתולוגיה אישית ואסתטיקה תור געת בנמוך הירשפלד בריקובן תוסס, דרי הירשפלד עוסק בקליפה הרקה שיכולה לעשות התפרצויות צבירות את הכיעוד שמשולש הצגי לראות.

חפשה את הקו

כוח של הירשפלד, לפחות בתערוכה זו, ניכר ברישומים. אלא ברובם עבודות מעדי נת שכה נתגנת ימלתו לחלל מעין סיני קופסת כיווים, הרגיש דווקא את מה שאינו אמור לכאורה להיות מודגש ולהשאיר הל ריק המשמש מקום לרחרת המכט, לחופש שאינו תלוי ב"מצאית".

באמנות צוירי כעבר פילוסופים כביכורים, מגדוליים של מוסר. קשה לקרוא כך את בובר של הירשפלד, חולשת הדמות, הענינים הספק ראות ספק עיוותה, הראש הקטוע ומרחף שנראה כשריד או מופע של זיכרון

"לוע ארץ" (2011) בריו זבעק תעשייתי נביר, יום ייצוג טבע מקסים נביתוש שלו מכל הקשר מידי, באופן שבו הוא מקפל בתוכו את וכדס של ספרי בוסניה הרפואה אבל נחפף לדיומי אבסטיקטי כמעט. "מלאך של קופצני", דרימידי מטופל מ-2010, יש הורח וספס חשוני ויוסיר באר הגנת ולומעקה בכל תחום צבירות. עבודה הקטנה (31X24 cm) של הירשפלד היא חקה, הנבט של מה שצדיק להישאר ומה שייחקה. בריוק הארכת שחמרה כצוירי תסמן. המ לא המנן כלאושה הפסע מחקשי, מרחף ברך הקטן שליו מרחות צבע ענות והכל עליו שכינס עבודתה להילת אור, ראשו, בריוק שחור, כמשר ריק, מעין תר כחם משולש שחור, כמשר ריק, מעין תר כרת להס תלוי מתחת לדיומיים אודיליים.

אחד עולם דיומיים אירופאי אנכרוניטי, כדואה על חוסר היכולת שלו לתניחם בצורה ישירה וכנה אל המציאות הישראית. שתי הנחות יסוד עולות כאן: האחת, שיעולם הדיומיים הרתייטיים "אנכרוניטי טי", השנייה, וקשה לא לשמוע כאן סוג של תביעה, היא שמציאות ישראלית של לתאר בצורה "ישירה וכנה" בשתי ההנחות של מובלעים מקינות שונים המתייחסות של קיאת אמנות. הראשון הוא עיסוק הלינא ריות, כלומר תפישה המאמינה כי מה שהיה מוחלף במה שבא אחריו ותחפף לאנכרוניטי טי באופן מוחלט. העיקרון השני, שצפויים בו היסטים מגבילים רבים, הוא שיש אף "שיר וכנה" לתאר מציאות.

איובל, גיבודת שודת הצוירים, היא רמות שהיתה מנתקת תוחף מלתרחה באימון. הלכה הורה, שרשרטה ברביר היסטים כמי עורדת עבודה ורה והשתתף מרות, מוצנת כשהם של צויר שמנאנה במסורת אירופאית, אבל בשנען על השאלת הדיומי שלה בתור איים ותוגנים נשפרט נרשיה מהמוגן שסיפק דיומי ציבה נשית כמי בצויר "איובל V" וצבירה אר רשות, 2011, בעבודה זו הלשית דמויות נשיות עיוותה, מוצנת טעופות עני כליכים הוויים חתריים שראים כאילו עוד תופש מעליהם. הליכבים וצ"צ היא אסוציאציה לריוטיים של אט מוטלים (כפי שהוצגו בעתקומנו "אירי" או בניצב "ליל"), אמן שניכר בתר ומיתוס כסוג אחר להס ורואה שנקטבו בתמנתה האמנות של אמנות.

צויר של יונתן הירשפלד הולך ומי תבלט כעשור האחרון. הוא הצטרף למריחה של הצויר הפיורטיבי הישראלי אבל פנה לפרטנרס אמנותיים מורגנסס, המנייריים והבארוק, נישא הנבחן כעת בתערוכה קבוצתית "חלון למציאות" - ממות ישראליות לרגנסס האיסלקי" שהיא משתתף בה. הירשפלד שותף לחוזהו של גל הציי טיט פוסטימרדיני לרנס המיכוי הישראלי באופן שמכיר דווקא אמנים כמו איזמר ניומן, שהציג בתערוכה בגלריה אחר העט בשנות ה-80 והתאחרות עבודה שהיא "העודה על הרשא" וצבית את הצויר המפורסם של מאנה מ-1863.

כוח של הירשפלד הוא בריוטימוס המ צוינים. בתערוכה הנוכחית, "הסוגיה בחיים האחרים", מוצגת בגלריה RawArt בתל אביב, ניכר העני הגדול בין איוכות לבין איוכות צוירי השמן של קל לתרח את הצויר האירוני כלפי הסוג הנבכב, והמסורתית כל, של שטן על דוכפלי הצויר העממי בארץ נסוח ריון "הילד גבוה" שמעולם לא הפסיק לתניחם לתלורה האמנות, אבל הרחק אינו מעלה אינו מודיר. צוירי השמן הגדולים בתערוכה הני שאים את הכותרת הנוותר "איובל" (המסופרים מספרים רומיים) רוויים בווינאטיים איוקונטרפים, מתיים ומי סאטיריים. מעניין וגם על לרנד עליהם. האמת, בהם איוכות אמנותיים שמאפשרת לריוטיים ולעבודות כטכניקה מעורבת של הירשפלד להיות רחבה יותר באופן עונגים לריון אינסקטואלי על הביבול תיאור איוכות. הוביל הורח, מתייח וכוסטי האמנות, בולט בתערוכה האחת במימון הגנת הנוצא שמציעה האוצרת ננה דוריסון לקיאת העבודות של הירש